

travlt med at forsvare: det er bare ikke hverdagen, og det er slet ikke fremtiden.

Men endnu en gang vil jeg sige til hr. Martin Glerup: Jeg vil gerne vide, om det bliver muligt for danske elværker efter årtusindskiftet at producere el med henblik på eksport.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Når jeg interesserer mig for spørgsmålet, om man kunne få nogle konkrete tal på CO₂-reduktionen efter år 2005, var det netop, fordi de tre regeringspartiers ordførere, inden »Energi 21« forelå, havde meldt meget forskelligt ud, og jeg kan så også i dag konstatere, at når de tre ordførere svarer på spørgsmålet, får jeg tilsvarende forskellige svar.

Jeg skal såmænd nok – lige nu i hvert fald – undlade at bore mere i denne uenighed, for den er der ikke nogen grund til at udstille. Det var altså rigtigt, at man knap nok var enig. Jeg kan også se, at jeg i hvert fald ikke var den eneste, der havde opfattet, at der skulle være konkrete tal, for det havde SF's ordfører, fru Anni Svanholt, også forventet.

Jeg skal så sige, at når jeg interesserer mig for, hvad der sker i år 2030, og det er til fru Elsebeth Gerner, er det ud fra et forsyningsmæssigt sikkerhedsspørgsmål. Det, der bekymrer mig, er, at regeringen lægger op til i år 2030 at basere sig energimæssigt på tre energikilder: vedvarende energi, olie og naturgas med ca. en tredjedel til hver.

Mit problem er blot, at ifølge ministerens forord til hans egen plan er der kun naturgasreserver til 30 år endnu, og det vil sige, at i år 2025 er der ikke mere naturgas. Så spørger jeg bare: Hvordan hænger hele planen så sammen? Olien rækker 45 år, og det er da så i hvert fald lidt længere.

Endelig skal jeg sige til hr. Martin Glerup, at jeg er selvfølgelig også bekymret, når hr. Martin Glerup siger, at vi nu bare skal gå frem til år 2005, det er 9 år, og det er der længe til. Med de investeringer, der er tale om her, er 9 år jo en ganske, ganske kort periode, og derfor er jeg i hvert fald nødt til også at interessere mig meget for, hvad der skal ske efter år 2005, og for, hvilke politiske krav vi vil stille efter år 2005. Ellers er der ikke noget som helst ansvarligt menneske, der vil finde på at investere i hverken den ene eller den anden form for energi.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Jeg synes, at det, der er det interessante i debatten, er, at alle partier tilsyneladende er meget optaget af at få reduktionsmålene i år 2030 opfyldt. I Socialdemokratiet har vi valgt at satse på det, der hedder trin 1. Det er 9 år frem i tiden til år 2005, hvor der er en fast målsætning, og så har vi valgt at sige, at når FN's klimakonvention skal træde sammen i 1997, vil man drøfte nogle faste målsætninger for de kommende år, også år 2030. Det må være rimeligt, at Danmark så på den baggrund går nærmere ind og fastsætter målene ud fra, hvad klimakonventionen er kommet frem til.

Der er ingen tvivl om, at det ikke udelukkende er Danmark, der har et problem med hensyn til CO₂-udledning. Vi er jo kun en lille del, og vi må have de andre lande med, hvis vi skal klare problemet.

Såfremt miljømålene kan realiseres, er der jo ikke noget i vejen for, at de forskellige elselskaber kan udvikle sig og sælge el og energi ud af landet; men det er selvfølgelig under den klare forudsætning, at miljømålene kan realiseres.

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg har nævnt det før, og jeg skal kort gentage det: »Energi 21« har jeg lige fra konferencen i Snekkersten og også ved andre lejligheder måttet tage afstand fra, i og med at det er nogle meget luftige forslag, vi her opererer med, og jeg agter ikke på noget tidspunkt, ej heller under debatten i dag, at bringe Venstre i en situation, hvor vi har sagt ja til nogen af delene i »Energi 21«. Jeg synes, den er utrolig mangelfuld, men det, der vel nok er det allerværste, er, at den simpelt hen ikke forholder sig til virkeligheden.

Den forholder sig ikke til den hverdag, som vi ser i EU. Den forholder sig ikke til den hverdag, vi oplever herhjemme, ej heller i Norden. Overskrifterne og dagsordenen for den er selvfølgelig liberalisering og atter liberalisering, og regeringen er jo selv så småt startet. Selv om det kun var et babyskridt, lidt den ene vej og lidt den anden vej, har man taget hul på det, og det havde været interessant, hvis regeringen havde fortsat at tænke i de baner for at gøre den danske energiforsyning og energiproduktion robust over for markedet. Det er det, der vil komme, og det er det, man bør forholde sig til, men man har ikke forholdt sig til virkeligheden, hverken herhjemme, i EU eller i Norden. Vi risikerer med »Energi 21«, som ministeren har taget som bag-